

STEENRIJK
(Steinreich oder wunschlos glücklich)

Komedie in drie bedrijven

door

REGINA WROBLEWSKI

Nederlandse vertaling

Carl Slotboom

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **STEENRIJK (STEINREICH ODER WUNSCHLOS GLÜCKLICH)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **REGINA WROBLEWSKI** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Karl Mahnke Theaterverlag

Copyright: © 2014 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij VINK bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FRITS GROENEVELD - Verstrooide man. Rustig type, beetje in zichzelf gekeerd. Niet erg praktisch ingesteld. Heeft geologie als hobby. Houdt van de natuur en zijn gezin.

Leeftijd: 50-60 jaar

JULIA GROENEVELD - Echtgenote van Frits. Charmant. Komt resoluut over, doch is zeer gevoelig. Ergert zich aan het feit dat haar man zo wereldvreemd is.

Leeftijd: 45-55 jaar

LINDA GROENEVELD - Dochter van Frits en Julia. Vrolijke, moderne jonge vrouw.

Leeftijd: 20-25 jaar

KAI MUNSTER - Hobby-collega van Frits. Erg verlegen en in zichzelf gekeerd. Is hopeloos verliefd op Linda.

Leeftijd: 25-30 jaar

MARGA PETERSEN - Buurvrouw van de Groenevelds. Beetje opschepperig, opdringerig type, maar met het hart op de juiste plek.

Leeftijd: 40-55 jaar

HANS PETERSEN - Echtgenoot van Marga. Onaangename, onsympathieke man. Heeft alcoholprobleem.

Leeftijd: 40-55 jaar

LEO VERHOEF - Aardige man, maar voelt zich als politieman erg belangrijk.

Leeftijd: geen bepaalde leeftijd

SUZANNE - Charmant, maar dom.

Leeftijd: 25-40 jaar

DECOR:

Woonkamer van familie Groeneveld.

In de linkerwand twee deuren: op- en afgang en slaapkamerdeur.

Achterwand: de deur naar de kamer van Linda.

Rechterwand: keukendeur.

Verder: kastje, salontafel, bank, fauteuil, raam, eettafel met stoelen.

TIJD:

Heden.

EERSTE BEDRIJF – EERSTE SCÈNE

JULIA, LINDA, MARGA, FRITS, KAI, HANS

Als het doek open gaat dekt Linda de tafel voor het middageten. Radio speelt rustige, moderne muziek. Linda gaat na enkele ogenblikken dansend terug naar de keuken.

JULIA: *(Komt uit de slaapkamer en heeft servetten bij zich. Kijkt niet erg vrolijk. Zet de radio uit en kijkt op haar horloge. Smijt dan de servetten op tafel)* Mannen! Bah! *(Linda komt uit de keuken. Heeft een dienblad met daarop drie glazen. Met haar vrije hand zet ze de radio weer aan)* Moet dat persé?

LINDA: *(Maakt dansbewegingen)* Kom op mam... doe eens mee, goed voor de bloeddruk. *(Duwt haar heup tegen die van haar moeder, die daardoor bijna omvalt)*

JULIA: *(Zet de radio uit)* Zo... einde! *(Kijkt weer op haar horloge en zucht)*

LINDA: *(Negeert het gezucht van haar moeder)* Ik ben dolgelukkig! Mijn eindexamen op zak en nu naar de grote stad en van daaruit de wijde wereld in.

JULIA: Pas maar op voor die grote wijde wereld en zorg er maar voor dat je niet binnen de kortste keren met een kind op je arm loopt en een man zit te wachten op zijn middageten. Je zult niet de eerste zijn die dit overkomt.

LINDA: *(Geïrriteerd)* Maak je maar geen zorgen. *(Kijkt op haar horloge)* Papa zal zo ook wel komen.

JULIA: Ja ja, dat ken ik. Sinds vijftwintig jaar *(Terwijl ze door praat gaat ze intussen naar de keuken en praat achter het toneel verder)* staat elke zondag precies om half één het eten op de tafel en het is elke zondag maar weer afwachten of je vader op tijd is.

LINDA: *(In de richting van de keuken)* Papa bedoelt het niet zo. Hij vergeet gewoon de tijd als hij op zoek is naar stenen.

JULIA: *(Komt uit de keuken met pan/terrinen soep en zet het op de tafel)* Dat is nou weer typisch! Altijd houd je hem de hand boven het hoofd. Denkt in dit huis ook wel eens iemand aan mij?

LINDA: *(Lacht)* Heel veel mannen zitten elke zondag in de kroeg en laten zich vollopen. Papa geniet van de frisse lucht en je mag blij zijn dat hij zo'n onschuldige hobby heeft.

JULIA: Onschuldig is zwaar overdreven. Zal ik je eens laten zien hoe dat in werkelijkheid gaat? Kom hier en ga eens op je rug liggen. *(Linda strubbelt eerst tegen, maar gaat dan toch liggen)* Laten we

even aannemen dat ik zo aan het strand lig. Spiernaakt. Een halve meter achter mij ligt een interessante steen. In plaats dat je vader nu naar mij kijkt en zegt, kijk eens aan, wat hebben we hier voor moois, stapt hij als een onbehouwen olifant over me heen. (*Stapt over Linda heen*)

LINDA: (*Staat op*) Maar mama, je ligt toch nooit spiernaakt aan het strand?

JULIA: Nee, maar af en toe zou ik ook wel eens wat spannends mee willen maken.

LINDA: (*Lacht*) Naakt voor papa op het strand liggen?

JULIA: (*Lacht*) Nee, liever toch maar niet. Maar alle gekheid op een stokje, je hebt eigenlijk wel gelijk, er zijn mannen die gekkere dingen doen. (*Windt zich weer een beetje op*) Maar sinds hij met deze meneer Munster stenen zoekt, komt hij nog later thuis en is het eten telkens koud.

LINDA: (*Lacht*) Oh mijn hemel, Kai Munster is nog verstrooider dan papa. (*Er wordt gebeld*) Als je het over de duivel hebt, trap je hem op zijn staart.

JULIA: (*Terwijl ze naar de deur gaat*) Welnee, je vader heeft toch een sleutel. (*Julia af en komt vrijwel onmiddellijk weer terug met Marga*)

MARGA: Ik hoop dat je me even kunt helpen. Ik heb geen korreltje zout in huis en varkenslapjes zonder zout smaakt nergens naar.

JULIA: Ga je nu pas braden? Het is al half één geweest. (*Tegen Linda*) Wil jij even een kopje zout pakken voor Marga? (*Linda naar de keuken*)

MARGA: Zondags slapen we graag een beetje uit en ontbijten pas tegen tien, we eten pas aan het eind van de middag warm. Wat eten jullie? (*Tilt het deksel van de pan op en kijkt er in*) Kippensoep? Op zondag? (*Met een lach*) Ik zal jullie een paar varkenslapjes brengen.

JULIA: (*Geïrriteerd*) Dat is het voorafje, om de honger op te wekken. We eten een lekkere rollade en als toetje vanille ijs met slagroom.

MARGA: Het was maar een grapje Julia. Waarom ben je zo geïrriteerd? (*Kijkt om zich heen*) Waar is onze Frits? Weer stenen zoeken? Nou ja, des te beter, des te meer rollade is er voor jullie. (*Linda komt uit de keuken met een kopje zout*)

JULIA: Zo Marga, hier is het zout. Ga terug naar je varkenslapjes, ik ben vandaag niet zo in de stemming voor bezoek. (*Marga af*)

LINDA: Dat mens is erger dan een infectie en haar man is ook al zo'n engerd. Hij kijkt me altijd aan op een manier, dat ik hem er van verdenk dat hij me met zijn ogen uitkleedt.

JULIA: Je ziet er ook goed uit Linda en oude bokken kijken graag naar

een groen blaadje.

LINDA: Gaterverdamme!

JULIA: Je hebt gelijk, Hans kan verschrikkelijk vervelend zijn, maar met Marga is eigenlijk helemaal niets mis. Soms heb ik echter geen zin in haar flauwe grapjes en moet ik haar afremmen. Maar ze bedoelt het niet kwaad. Eigenlijk heb ik medelijden met haar. Ze is vaak alleen, omdat Hans meer tijd in de kroeg doorbrengt dan thuis en als hij thuis is, is hij dronken.

LINDA: Kunnen we alvast gaan eten, ik heb honger.

JULIA: Ja, eerlijk gezegd heb ik ook geen zin meer te wachten. *(Gaan aan tafel zitten)*

LINDA: En hoe zit dat met die rollade? Die heb ik niet gezien in de keuken.

JULIA: Dat heb ik alleen maar gezegd omdat Marga kleinerend deed omdat er alleen soep op tafel stond. Eet smakelijk. *(Beginnen te eten. Stemmen achter het toneel)*

FRITS: *(Komt op, gevolgd door Kai)* Dag meiden, zijn wij te laat? Nee toch?

KAI: Dag mevrouw Groeneveld, hallo Linda.

JULIA: Wat bedoel je met, zijn wij te laat? Jij bent te laat. Meneer Munster heeft niet gezegd dat hij om half één hier zou zijn.

KAI: *(Voelt zich wat ongemakkelijk)* Dan eh... dan zal ik niet verder storen.

FRITS: Je stoort helemaal niet en je kunt gelijk mee eten. Er is vast nog wel een bord kippensoep voor je over. Nietwaar Julia? *(Reageert niet)*

KAI: Dat is erg vriendelijk, maar ik moet eh... Op mij wordt gewacht... ik bedoel... mijn moeder wacht op mij. We eten rollade. *(Linda proest en Julia lacht. Kai is verbaasd)* Wat is daar zo grappig aan?

JULIA: *(Lacht nog steeds)* Niets meneer Munster, helemaal niets. Nou, laat uw moeder dan maar niet wachten en eet smakelijk voor straks.

KAI: Ja, dan eh... dan ga ik maar. Dag mevrouw Groeneveld, dag Linda. *(Gaat af, gevolgd door Frits)*

FRITS: *(Komt weer op)* Wat is er met jullie aan de hand? *(Kijkt van de één naar de ander en als er niet wordt gereageerd, legt hij zijn gevonden schatten op de tafel)* Kijk eens wat ik vandaag allemaal weer gevonden heb. *(Frits legt allerlei stenen op tafel, waaronder een grote steen, die er uitziet als een kristal)*

JULIA: *(Ongeduldig)* Ja Frits, heel erg mooi allemaal, maar Linda en ik hebben nu werkelijk lang op je gewacht en we hebben honger. Ga alsjeblieft zitten en eet voordat die soep helemaal koud is. *(Pakt de vondsten van Frits op en legt ze in een laatje. Frits pakt de kristal,*

legt hem in het zicht en gaat dan aan tafel zitten)

LINDA: Je kunt je gevonden voorwerpen straks ook nog laten zien papa.

FRITS: Graag lieve schat. *(Julia schept soep op voor Frits)*

FRITS: Eet smakelijk.

JULIA: *(Onvriendelijk)* Eet smakelijk!

LINDA: *(Met een zucht)* Eet smakelijk. *(Met eet zwijgend. Plotseling is er lawaai buiten te horen, gevolgd door dronkenmansgezang)*

JULIA: Wat is daar aan de hand?

FRITS: Dat zal onze buurman Hans zijn en zo te horen heeft hij weer volgetankt.

LINDA: Walgelijk.

JULIA: Zuiplap. *(Er wordt op de deur gebonkt)*

HANS: *(Roept achter het toneel)* Marga?!... Margaatje... suikerbeestje? Doe de deur eens open.

JULIA: Dit is toch niet te geloven?! Staat hier een beetje op onze deur te bonken.

LINDA: Doe alsjeblieft de deur open, voordat hij het hele huis bij elkaar brult.

FRITS: Of een gat in de deur slaat.

HANS: *(Achter het toneel)* Margaaaaa!!! Ik wil er in. *(Komt op, is dronken)* Wat doen jullie hier? Waar is mijn suikerbeestje?

JULIA: Die zal wel thuis zijn en dat is een verdieping hoger.

HANS: *(Buigt zich wankelend naar voren en komt met zijn gezicht heel dicht bij het gezicht van Julia)* Echt waar?

JULIA: Gatver!!! Je stinkt een uur in de wind smeerlap!

HANS: Ik wil naar mijn suikerbeestje.

JULIA: Je suikerbeestje wacht vol verlangen op je. Frits zal je wel even naar boven brengen. *(Tegen Frits op onvriendelijke toon)* Kom op Frits, breng die dronkenlap alsjeblieft naar boven.

HANS: *(Frits pakt Hans in zijn kraag en gaat samen met hem af. Achter het toneel)* Margaatje... je mannetje is onderweg.

LINDA: Tjongejonge... dit is toch niet normaal meer.

JULIA: Ja en nu is onze soep ook nog koud geworden.

LINDA: Nou, ik heb al gegeten en gedronken.

JULIA: Vanwege Hans?

LINDA: Ja, ook.

JULIA: Wat bedoel je met ook?

LINDA: Ik erger me af en toe aan het feit dat je zo onvriendelijk tegen papa doet. Dat heeft hij niet verdiend.

JULIA: Ach, ik bedoel het toch niet boos. Maar ik word af en toe zo moe van zijn afwezigheid, hij loopt voortdurend te dromen. En

misschien ook wel omdat... misschien ook wel omdat ik nooit eens echt een discussie met hem kan hebben. Hij wordt nooit eens lekker kwaad, is altijd maar lief. De meeste tijd luistert hij niet eens naar wat ik te zeggen heb. Hij is voortdurend ergens anders met zijn gedachten. Als er zich dan eens een situatie voordoet waarin daadkracht wordt verlangd, dan is hij er niet en moet ik het oplossen. Dat valt allemaal niet mee en uiteindelijk ben ik de boosdoener. Ik voel me zo af en toe een soort huisdraak.

LINDA: Ik begrijp jouw standpunt heus wel, maar het is zo'n lieve vader en dan kan ik het niet zo goed zien dat jij... nou ja. Misschien zou je hem wat meer verantwoording moeten geven. Bovendien zouden jullie eens iets samen moeten doen. Iets wat jullie allebei leuk vinden. Papa heeft vanaf volgende week een paar dagen vrij, een mooie gelegenheid iets te gaan doen.

JULIA: Misschien heb je wel gelijk, ik zal er over nadenken.

LINDA: Doe dat mam. Vind je het erg als ik je met de afwas laat zitten? Ik heb met Karin afgesproken, we gaan naar de sauna.

JULIA: Nee hoor, geen probleem, dat kleine beetje afwas. *(Linda geeft haar moeder een kus en gaat af. Julia begint de tafel af te ruimen)*

FRITS: *(Komt op)* Zo... dronken droppie is afgevoerd.

JULIA: *(Lief)* Frits? Zou jij de afwas willen doen? Het zijn maar een paar borden en dan ga ik intussen een paar boodschappen doen.

FRITS: Afwassen? Wie? Ik?

JULIA: Ja, dat is toch niet zo moeilijk? Als ik terug ben kunnen we iets samen doen, een spelletje misschien. *(Gaat af en komt terug met haar jas die ze aantrekt)* Je kunt me ook iets vertellen over hetgeen je vanmorgen allemaal hebt gevonden bijvoorbeeld. Ik ga nu, tot later. *(Julia af. Roept achter het toneel)* En maak nog even een bord soep warm, je hebt nauwelijks iets gegeten.

FRITS: Jaja... doe ik... *(Wil naar de keuken, maar blijft dan staan en denkt na)* Ik moest iets doen in de keuken. Wat was dat nu ook alweer? *(Denkt na en ziet de bank staan)* Een klein middagslaapje, dat lijkt mij een strak plan. *(Gaat op de bank liggen)*

(Het licht gaat langzaam uit. In het donker hoort men Frits snurken. Na enkele ogenblikken gaat het licht weer aan)

JULIA: *(Komt op)* Zo, de boodschappen zijn gedaan. *(Ziet Frits op de bank liggen)* Nee hè? Ben benieuwd wat er in de keuken gebeurd is. *(Doet de keukendeur open en kijkt naar binnen)* Dat dacht ik al. Goed, dat was het thema meer verantwoording. *(Buigt zich over Frits en roept)* Frits!!!

FRITS: *(Komt met een schrik overeind)* Ja... wat eh... wat?

JULIA: Jij zou de afwas doen. Wat heb ik daar nu aan?!

FRITS: Oja, nu weet ik het weer, de afwas.

JULIA: Vergeten, vergeten. Het is altijd hetzelfde met jou. Je luistert nooit eens als ik je iets zeg. Nu moet ik alles weer doen. Het gaat me niet om die paar bordjes, het gaat me om het principe. Je leeft in een eigen wereld en ik krijg de indruk dat dit steeds erger wordt. Zo kan het niet verder gaan Frits. Ik heb een man nodig waar ik van op aan kan. Volgende maand gaat onze dochter het huis uit en dan zijn wij met ons tweetjes. Hebben we elkaar dan nog iets te zeggen? Wat doen we in onze vrije tijd? Is het de bedoeling dat we dan allebei over de grond kruipen, op zoek naar stenen en de wereld om ons heen laten voor wat zij is? Nou, om je de waarheid te zeggen zie ik dat niet zitten. Er moet iets gebeuren Frits, er moet iets veranderen. *(Frits wil opstaan)* Blijf zitten, ik ben nog niet klaar.

FRITS: *(Tegen het publiek)* Ik wou dat ze eindelijk haar mond eens hield. *(De kristal geeft opeens licht. Frits en Julia zien dat niet. Julia opent haar mond alsof ze praat, maar ze heeft geen stem. Frits kijkt nog steeds in het publiek en ziet Julia niet)* Zeg wat je te zeggen hebt Julia, ik luister. *(Is verbaasd over de stilte in de kamer en draait zich om naar Julia)* Wat wil je me nu zeggen Julia? *(Julia gebaart paniekerig dat ze probeert te praten, maar dat ze geen stem heeft)* Neem je me in de maling? Zojuist was je niet te stoppen en opeens geef je geen kik meer. *(Julia nog steeds paniekerig. Trekt haar schouders op. Frits gaat naar haar toe en klopt op haar rug)* Krijg je geen lucht meer? Is er iets in je keel blijven steken? *(Julia duwt Frits geïrriteerd weg)*

LINDA: *(Komt op)* Nou, lekker dan maar weer. Karin is überhaupt niet gekomen. Die is onze afspraak natuurlijk gewoon vergeten en alleen naar de sauna gaan vind ik niks. *(Kijkt naar haar ouders)* Wat is er met jullie aan de hand?

FRITS: Het is niet te geloven, maar je moeder is haar stem kwijt geraakt.

LINDA: Wat heeft ze?

FRITS: Ja, dat weet ik ook niet. Het ene moment ratelt ze aan één stuk door en het andere moment zwijgt ze in alle talen.

LINDA: *(Tegen haar moeder)* Doe je mond eens open. *(Julia schudt van nee)* Mama, ik wil toch alleen maar even in je keel kijken. *(Julia doet haar mond open. Linda kijkt)* Niets te zien. Probeer eens te praten, zeg eens aaahhh. *(Julia probeert het, maar er komt geen toon uit)* Kom mama, we gaan meteen naar de dokter. Dan moet hij maar even kijken wat er aan de hand is.

FRITS: *(Gaat af en komt terug met de jas van Julia. Op zeer luide toon)*
Voorzichtig en sterkte Julia.

LINDA: Papa, ze kan niet praten, horen doet ze nog prima.

FRITS: Oh, neem me niet kwalijk, ik verwisselde het. *(Julia en Linda gaan af. Frits ijsbeert door de kamer)* Wat een vreemde toestand. *(Denkt na)* Wat zei ik nou voordat Julia stopte met praten? *(Denkt na)* Ik weet het alweer. Ik zei, ik wou dat ze eindelijk haar mond eens hield. *(De kristal geeft weer licht. Frits kijkt verbaast)* Wat is dat? *(Gaat naar de plek waar de kristal ligt en bekijkt hem van alle kanten. Durft hem echter niet aan te raken. Gaat dan weer zitten en denkt weer na)* Ik moet eens even iets uit proberen. *(Hij staat op en zet de radio aan en gaat dan weer zitten)* Het zou een wonder zijn als de radio nu vanzelf uit zou gaan. *(Frits kijkt naar de steen die weer licht geeft. Onmiddellijk daarop gaat de radio uit. Frits schrikt en ijsbeert door de kamer. Dan pakt hij de telefoon en toetst een nummer)* Hallo Kai, met Frits. Luister, kun jij als de donder hierheen komen? *(Spreekpauze)* Dat kan me niets schelen, dan drinkt je moeder haar thee maar alleen! *(Spreekpauze)* Ja, het is belangrijk, heel erg belangrijk. Tot zo! *(Er wordt gebeld)* Mijn hemel, wie is dat nu weer? *(Frits gaat af en komt terug met Marga)*

MARGA: Hoe gaat het Frits? Is Julia er niet?

FRITS: Nee, ze is er niet, even weg met Linda.

MARGA: En jij bent hier helemaal alleen? Nou ja, kun je met je stenen praten nietwaar? *(Frits kijkt haar verbaasd aan)* Het was maar een grapje. Je hoeft niet meteen te kijken als een koe die bang is voor onweer. *(Ze ziet de kristal)* Oh... die is mooi. Heb je die ook gevonden? *(Wil hem pakken)*

FRITS: *(Springt als een wildeman overeind en brult)* Stop! Niet aanraken!

MARGA: *(Schrikt)* Oké, oké, wind je maar niet zo op. Die steen zal toch wel niet meteen in duizend stukjes breken als ik hem even pak?

FRITS: Neem me niet kwalijk, maar het is een heel zeldzame steen en erg breekbaar.

MARGA: Het geeft niet, maar heb jij toevallig asperine in huis? Ja, niet voor mezelf hoor, maar voor Hans. Hij heeft zo'n hoofdpijn en ik vind het vreselijk als hij zo'n pijn heeft. Hoewel het eigenlijk zijn eigen schuld is. Hij zou niet zoveel moeten drinken. Maar desondanks wil ik geen onmens zijn en wel even hier vragen of jullie asperine in huis hebben.

FRITS: *(Gaat af en komt weer terug met een stripje tabletten)* Alsjeblieft en tot ziens. *(Hij duwt Marga min of meer naar de voordeur. Er wordt gebeld)*

MARGA: Je krijgt zeker belangrijk bezoek, dat je me zo snel de deur uit wilt werken? *(Doet de deur open en Kai staat in de deuropening)*
Ach, meneer Munster, wat een verrassing. Heel spijtig voor u, maar Linda is er niet, alleen haar vader.

KAI: Dat was ook de bedoeling mevrouw Petersen.

MARGA: *(Stoot Kai betekenisvol aan)* Doe maar niet zo onschuldig, ik ben niet gek, ik heb ook ogen in mijn hoofd.

FRITS: Ja, tot ziens Marga. *(Duwt Marga naar buiten en doet de deur dicht)*

KAI: Wat is er aan de hand? Je was zo opgewonden aan de telefoon.

FRITS: Kai, ik moet je iets laten zien. Ga zitten. Het is werkelijk ongelofelijk en als ik het niet zelf gezien had, zou ik het niet geloven.

KAI: *(Blijft staan)* Nou nou, dat klinkt nogal spannend.

FRITS: Ga nou eerst even zitten. *(Duwt Kai op de bank)*

KAI: Wat is er aan de hand?

FRITS: Dat zul je zo zien. Je zult het niet geloven.

KAI: Ja, dat weet ik nu onderhand wel, laat nu maar eens zien wat er dan zo bijzonder is.

FRITS: *(Zet de radio aan)* Nou, let op. Ik ga nu iets zeggen, jij luistert goed en je houdt tevens die steen daar in de gaten. Gesnapt?

KAI: Ja.

FRITS: *(Met nadruk)* Ik wil dat de radio nu uitgaat. *(De kristal geeft licht en de radio gaat uit)* En... wat zeg je daarvan?

KAI: Wil je me in de maling nemen? Je doet dat gewoon met een afstandsbediener.

FRITS: Kijk eens goed naar die radio, die is uit het jaar nul en toen waren er nog helemaal geen afstandbedieners. *(Staat op en ijsbeert door de kamer)* Julia hield daarstraks weer eens één van haar beroemde preken tegen me. Ergens heb ik gezegd dat ik hoopte dat ze eindelijk haar mond zou houden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto